

בעניין שבין:

כרמי גילון ו-37 אח'

באמצעות עו"ד דפנה הולץ-לכנר ו/או קמילה אביגיל מיכמן
מגדל המוזיאון, רח' ברקוביץ' 4 תל אביב יפו
טל': 077-2040881; פקס: 077-2040882
דוא"ל: lechner@publiclaw.co.il

העותרים
בבג"ץ 18225-06-25

משמר הדמוקרטיה הישראלית

ע"י ב"כ עו"ד יובל יועז ו/או דורון ברקת
מדרך אבא הלל 12 (מגדל חוגי) רמת גן 5250606
טל': 03-6961011; פקס: 03-6961021
דוא"ל: mishmar.dem@gmail.com

העותרת
בבג"ץ 25348-06-25

- נ ג ד -

לבין:

1. ממשלת ישראל
 2. ראש ממשלת ישראל, ח"כ בנימין נתניהו
 3. שר המשפטים, ח"כ יריב לוין
 4. היועצת המשפטית לממשלה, גלי בהרב-מיארה
- ע"י פרקליטות המדינה, מחלקת הבג"צים
משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 073-3925590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: ranr@justice.gov.il

המשיבים
בבג"ץ 18225-06-25

1. ועדת השרים לעניין בחינת הצורך בהחלפת היועצת המשפטית לממשלה
 2. הוועדה המקצועית-ציבורית בראשות הנשיא לשעבר, כבוד השופט בדימוס אשר גרוניס
- שר התפוצות, עמיחי שיקלי

משיבים
בבג"ץ 24804-06-25
משיב
בבג"ץ 25348-06-25

בקשה בהולה למתן צו ארעי וצו-ביניים

העותרים בעתירות שבכותרת (להלן: העותרים) יתכבדו לפנות בשנית אל בית המשפט הנכבד, ולבקשו ליתן צו ארעי מיידי, במעמד צד אחד, ובהמשך להופכו לצו-ביניים, שיורה על הקפאת המהלכים לסיום כהונתה של המשיבה 4, בהתבסס על החלטת הממשלה 3125 מיום 8.6.2025, ובפרט שיורה לממשלה להימנע מלדון ולהחליט בסוגיית סיום כהונתה של המשיבה 4, היועצת המשפטית לממשלה.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. הבקשה דגן מוגשת בעקבות פרסום "עמדת ועדת השרים לעניין הדרכים והתנאים להפסקת כהונת היועץ המשפטי לממשלה בעניין סיום כהונתה של עו"ד גלי בהרב מיארה כיועצת המשפטית לממשלה והנחת הנושא בפני הממשלה" (להלן: עמדת ועדת השרים), שאותה גיבשה ופירסמה ועדת השרים אמש

(17.7.2025), כהצעה להחלטה, מכוח החלטת הממשלה מס' 3125 מיום 8.6.2025, היא ההחלטה נשוא העתירה דנן, לצורך הנחת נושא סיום כהונתה של עו"ד בהרב-מיארה כיועצת המשפטית לממשלה בפני הממשלה בישיבתה הקרובה, הצפויה להתקיים ביום 20.7.2025.

עמדת ועדת השרים מיום 17.7.2025, אשר תונח בפני הממשלה מצורפת ומסומנת **נספח א**.

2. עמדת ועדת השרים כפי שגובשה וכפי שתובא בפני הממשלה, כאמור בסעיף י' להחלטה, הינה כדלקמן:

"בין עו"ד בהרב-מיארה לבין ממשלת ישראל מתקיים האמור בסעיף 26(א) ל"הודעה בדבר קביעת הדרכים והתנאים למינויו של היועץ המשפטי לממשלה" כפי שאומצה בהחלטת הממשלה מס' 1773 מיום 28.8.2000 כדלקמן: "הממשלה רשאית, בהתייעצות עם הוועדה, להפסיק את כהונתו של היועץ המשפטי לממשלה באחת מאלה: (1) קיימים חילוקי דעות מהותיים וממושכים בין הממשלה ובין היועץ המשפטי, היוצרים מצב המונע שיתוף פעולה יעיל".

3. לפיכך, נוכח עמדת ועדת השרים כפי שהוגשה על ידי יו"ר הוועדה, השר שיקלי, ביום 17.7.2025, בשם ועדת השרים, לצורך הנחתה בפני הממשלה, בדבר סיום כהונתה של עו"ד גלי בהרב-מיארה כיועצת המשפטית לממשלה; ונוכח הסבירות הגבוהה שממשלת ישראל תתכנס מיד בסמוך לאחר הצבעת ועדת השרים על ה"הצעה להחלטה", הצפויה ביום 20.7.2025 על מנת להשלים את הליך הדחתה של המשיבה 4, ולקבוע כי כהונתה מסתיימת באופן מיידי, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו הארעי המיידית המבוקש במעמד צד אחד ובהמשך להופכו לצו ביניים.

4. העותרים יטענו כי עמדת ועדת השרים לפיה מתקיימת העילה הקבועה בסעיף 26(א) כאמור לעיל, ולפיכך רשאית הממשלה להפסיק את כהונת היועצת המשפטית לממשלה, מהווה שינוי מהותי במצב הדברים העובדתי, באופן המתיישב עם האמור בסעיף 5 להחלטת בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) מיום 13.7.2025.

5. עוד יטענו העותרים כי המועד הנכון למתן צו-הביניים המבוקש הוא בטרם יושלם מהלך סיום כהונתה של המשיבה 4, וזאת בשל **האפשרות הממשית שהחלטת הממשלה תתקבל בתוך זמן קצר ביותר ותביא להפסקה מיידי של כהונת היועצת**. להחלטה זו תהיה משמעות מרחיקת לכת, הן במובן הפורמלי והן במובן המהותי: במובן הפורמלי, פירושו של דבר יהיה כי צו-הביניים שיתבקש באותה עת יהיה צו שעניינו השבת המצב לקדמותו, ולא אך צו ל"הקפאת מצב" כפי שמקובל בדיני סעדים זמניים; במובן המהותי, הידרשות לסוגיית מתן צו-ביניים לאחר שיושלם הליך הדחתה של היועצת, יביא לכך שלפחות לפרק זמן קצר, שבין שעות אחדות לימים אחדים, לא יחזיק איש בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, ומצב זה עתיד להסב נזק כבד ביותר ובלתי הפיך לשלטון החוק, והוא מהווה סכנה של ממש ליציבות המשטרית.

6. **בראש ובראשונה מתבקש ליתן צו ארעי ולאחריו צו-ביניים ברגע זה ממש, לאחר שוועדת השרים התכנסה ופירסמה את עמדתה הסופית בדבר המלצתה לממשלה, שכן בכך הפכה ההחלטה נשוא העתירה – היא ההחלטה לתיקון החלטת ממשלה מס' 2274 העוסק במנגנון הליך ההדחה, בשונה מהחלטת הדחה – למעשה עשוי הלכה למעשה. במילים אחרות: היות שהפעולה מכוח ההחלטה נשוא העתירה כבר בוצעה הלכה למעשה במלואה, הרי שבהתאם לאמור בסעיף 4 להחלטת בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) מיום 13.7.2025 בעתירות דנן, בנסיבות העניין יש לראות את "עמדת ועדת השרים" כהחלטה סופית של הרשות המוסמכת לגבי אותו עניין, ולכן נדרש צו הביניים כעת, לאחר שוועדת השרים קיבלה הלכה למעשה את החלטתה הסופית לגבי העניין נשוא העתירה.**

7. עוד יתבקש בית המשפט לקיים דיון בעל-פה בפני מותב בבקשה למתן צו-ביניים, לאחר מתן הצו הארעי.

עיקרי העובדות הרלוונטיות

8. ביום 10.6.2025 הגישו העותרים את העתירות שבכותרת, שעניינן בהחלטת ממשלה מס' 3125 מיום 8.6.2025, אשר מבקשת לשנות מן היסוד את מנגנון דרכי המינוי וסיום הכהונה של היועצת המשפטית לממשלה, מתוך מטרה מוצהרת להביא לפיטוריה של המשיבה 4, זאת בהתאם להחלטת הממשלה מיום 23.3.2025, שהתקבלה פה אחד, להביע אי אמון ביועצת המשפטית לממשלה ולפעול להדחתה.
9. בעתירות התבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו על תנאי, המבטל את החלטת הממשלה, וכן להוציא צו ביניים ולחילופין צו ארעי, שיקפיא את החלטת הממשלה ובכלל זאת למנוע את כלל הצעדים שנעשו על ידי הממשלה מכוח החלטה זו, לרבות הזימון לשימוע של היועצת המשפטית לממשלה בפני ועדת השרים.
10. ביום 10.6.2025 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) שקבעה כי תגובות מטעם המשיבים לבקשות למתן צווי ביניים יוגשו עד יום 15.6.2025 שעה 12:00. כן נקבע כי "בשים לב למהות הסוגיה שעל הפרק, ולסד הזמנים הדוחק בכל הנוגע להכרעה בבקשות למתן צווי הביניים, מצופה כי ככל שהמשיבה 4 תחליט שלא לייצג את עמדתם של המשיבים 1-3 תוגש תגובה נפרדת מטעמם".
11. בהחלטות בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) מהימים 16.6.2025 ו-29.6.2025, נדחה המועד להגשת תגובה לצו הביניים פעמיים נוספות "נוכח ההודעה על דחיית מועד השימוע, ובהתחשב באירועי השעה ובמצב החירום שהוכרז", ונקבע כי המועד להגשת תגובות לבקשות לצווי ביניים יוארך עד ליום 15.7.2025.
12. שלושה ימים לאחר מכן, ביום 2.7.2025 שלחה מזכירות הממשלה ליועצת המשפטית לממשלה הודעה על קביעת מועד השימוע: "ועדת השרים לעניין הדרכים והתנאים למינוי והפסקת כהונת היועץ המשפטי לממשלה תתכנס ביום שני, י"ח בתמוז, 14.7.2025 בשעה 13:30 במזכירות הממשלה" (ראו: פסקה 10 לתגובת המשיבה 4 מיום 7.7.2025).
13. נוכח ההתפתחויות האמורות, ביום 7.7.2025 הגישה המשיבה 4 תגובה מטעמה לבקשות לצווי ביניים. המשיבה 4 תמכה בעמדת העותרים, וסברה כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט הנכבד, יש ליתן את צו הביניים שיוורה על הקפאת החלטת הממשלה, ועל הפסקת הליך השימוע.
14. בהמשך לתגובה זו הורה בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) למשיבים מטעם הממשלה להשיב לבקשה למתן צו ביניים עד יום 10.7.2025 בשעה 12:00. אף שהיועצת המשפטית לממשלה התירה לממשלה ייצוג נפרד בעתירות, הממשלה לא התקשרה עם עו"ד פרטי ולא מסרה תגובה מטעמה עד למועד שקבע בית המשפט.
15. משכך, החליט בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) ביום 10.7.2025, כי "ככל שלא תוגש תגובה עד יום ראשון 13.7.2025 בשעה 10:00, אראה בכך הסכמה לבקשה, ולמצער העדר התנגדות; בהתאם לכך יינתן צו ביניים כמבוקש, וזאת מבלי לנקוט עמדה לגופן של הטענות שבבקשה".
16. ביום 13.7.2025 הגיש מזכיר הממשלה לבית המשפט הנכבד הודעה מטעם הממשלה, החתומה על ידי שר המשפטים ושר התפוצות, המשמש יו"ר ועדת השרים. **הודעת הממשלה אינה מתמודדת משפטית ואינה מעלה כל טענה עניינית ביחס לבקשת העותרים למתן צו-ביניים.** קרי, הודעת הממשלה לא העלתה כל טיעון משפטי נוגד לטענות המשפטיות המפורטות והמנומקות שהועלו, הן על ידי העותרים והן על ידי המשיבה 4, המצדיקות את מתן צו הביניים המבוקש. כך, אין בהודעת הממשלה כל התייחסות לטענות באשר לסיכויי ההליך המצדיקים את מתן צו הביניים, בשל היות החלטת הממשלה פגומה מן היסוד, וכך

גם אין בהודעת הממשלה כל התייחסות לטענות העותרים והמשיבה 4 באשר למאזן הנוחות. העותרים יטענו כי די בכך כדי לקבל את טענות העותרים והמשיבה 4 וליתן את צו הביניים כמבוקש.

17. תחת זאת מיקדו השרים את הודעתם בהשמעת איומים על בית המשפט הנכבד, ובהצהרות שלפיהן "הממשלה אינה מוכנה עוד לקבל את המצב האבסורדי" ... "הממשלה אינה מוכנה להשלים עוד עם מציאות בה..." ... "ממשלת ישראל לא רואה כל טעם בהמשך אחיזת העיניים בעניין". מהצהרות אלה עולה מסר מעורר חלחלה שלפיו קצה נפשה של ממשלת ישראל בקיומם של הליכים משפטיים ובאפשרות לקיומה של ביקורת שיפוטית על מהלכי השלטון. חמורה מכל הינה הרמיזה הבוטה של הממשלה במשבר חוקתי ככל שבית המשפט הנכבד "יקרע אף הוא את החבל על המשמעויות הקשות הנובעות מכך..." , כאמור בסייפת סעיף 10 להודעת הממשלה, אמירה אשר אין בה כל תוחלת עניינית, מלבד לצורך הטלת מורא על בית המשפט הנכבד בניסיון להטות משפט.

18. לאחר הגשת הודעה זו מטעם הממשלה, ניתנה ביום 13.7.2025 החלטת בית המשפט (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג) בבקשה הראשונה של העותרים לצו-ביניים (להלן: ההחלטה הראשונה). בית המשפט דחה את הבקשה לצו ביניים, וקבע: "הכלל המושרש – שאף הופעל אך לאחרונה – הוא כי בית משפט זה אינו נדרש לטענות הנוגעות לעניין מסוים, בטרם התקבלה החלטה סופית של הרשות המוסמכת לגבי אותו עניין [...] הדברים יפים ביתר שאת, מקום שבו מבוקש למנוע מהרשות הרלוונטית לקיים דיון באותו עניין [...] ואם כך הם פני הדברים באשר לדחיית עתירות על הסף, מובן כי הם תקפים מקל וחומר שעה שעסקינן בבקשה למתן צו ביניים, שכן ברי כי בהעדר החלטה סופית – אין מדובר בצעד בלתי הפיך. לפיכך, לא ראיתי ליתן צו ביניים בשלב זה. מובן כי ככל שיחול שינוי במצב הדברים העובדתי, ניתן יהיה לשוב ולפנות בבקשה מתאימה".

19. ביום 14.7.2025, כשעה לפני מועד התכנסותה המיועדת של ועדת השרים, הודיעה לה המשיבה 4 כי אינה מתעתדת להתייצב לשימוע בעניינה, בנימוק כי הליך זה אינו חוקי. היועצת הוסיפה וציינה במכתבה כי "ככל שייפתח הליך סיום כהונה חוקי על פי הכללים שנקבעו, או לפי הכרעת בית המשפט בעתירות שמונחות בפניו בעניין זה, תובא התייחסות לגופם של דברים במסגרת זו". למותר לציין כי העותרים רואים עין בעין עם עמדתה זו של היועצת המשפטית לממשלה.

מכתב היועצת המשפטית לממשלה לוועדת השרים מיום 14.7.2025 מצורף ומסומן **נספח ב**.

20. ביום 14.7.2025 התכנסה ועדת השרים בראשות שר התפוצות, כדי לקיים שימוע בעניינה של המשיבה 4 אף בהיעדרה. בתום הדיון הודיעה ועדת השרים כי המשיבה 4 החליטה "לעשות דין לעצמה ולא להופיע בפני ועדת השרים", וכי החלטה זו, "במיוחד לאחר שביקשה מבית המשפט העליון צו ביניים [...] מהווה ביזיון בית המשפט"; כי "על אף האמור [...] הוחלט לפעול לפני משורת הדין" ולזמנה פעם נוספת לשימוע, שיתקיים ביום 17.7.2025 בשעה 10:00; וציינה כי "ככל שהיועצת המשפטית לממשלה תיעדר גם משימוע זה, תראה בכך ועדת השרים כוויתור סופי מצד היועצת המשפטית לממשלה על זכותה לשימוע בטרם יובא נושא העברתה מתפקידה לסדר יומה של הממשלה".

21. העותרים רואים לציין כי אין שחר לדברים שכתבה ועדת השרים: היועצת לא "עשתה לדין לעצמה" באשר לא הייתה מוטלת עליה כל חובה שבדין להתייצב לשימוע, המהווה זכות ולא חובה; היועצת המשפטית לממשלה לא ביקשה מבית המשפט העליון להוציא צו-ביניים; אי-התייצבותה לשימוע אינו מהווה ביזיון בית משפט; והחלטתה למפרע של הוועדה כי בלא קיום שימוע תחליט הוועדה להמליץ לממשלה לסיים את כהונת היועצת – היא החלטה שאינה כדין, הסותרת הן את חובת ועדת השרים להפעיל שיקול דעת

והן את חובתה לבחון האם הצעת שר המשפטים לסיים את כהונת היועצת המשפטית לממשלה ממלאת אחר התנאים שנקבעו בדין.

החלטת ועדת השרים מיום 14.7.2025 מצורפת ומסומנת **נספח ג**.

22. ביום 16.7.2025 הודיעה היועצת המשפטית לממשלה לוועדת השרים כי האמור במכתבה מיום 14.7.2025 בעינו עומד. פירוש הדבר הוא כי היא אינה מתכוונת להתייצב אף לשימוע השני שנקבע לה, ליום 17.7.2025. היועצת ציינה כי "הזמנה לשימוע נוסף" לפנים משורת הדין" אינה יכולה להפוך הליך פסול מיסודו להליך חוקי. בתוך כך, מצב שבו מעתה ואילך תוכל הממשלה לסיים כהונה של יועץ משפטי לממשלה בלי בקרה ומתוך שיקולים זרים וחלילה מושחתים, לרבות השפעה פסולה על הליכים פליליים מתנהלים, מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק".

מכתב היועצת המשפטית לממשלה לוועדת השרים מיום 16.7.2025 מצורף ומסומן **נספח ד**.

23. ביום 17.7.2025 התכנסה ועדת השרים פעם נוספת. כאמור, אף לישיבה זו היועצת המשפטית לממשלה החליטה שלא להתייצב.

שעות ספורות לאחר תום ישיבת ועדת השרים, פירסמה הועדה את "עמדת ועדת השרים" לצורך הנחת הנושא בפני הממשלה. כמפורט במסמך זה ממליצה וועדת השרים **להניח על שולחן הממשלה בישיבתה הקרובה (קרי, ביום 20.7.2025)** את נושא סיום כהונתה של עו"ד גלי בהרב-מיארה כיועצת המשפטית לממשלה, (כאמור ברישת סעיף 1 לעמדת ועדת השרים, צורף כנספח 1 לבקשה). טרם הנחת המלצת וועדת השרים בפני הממשלה, אמורה ועדת השרים לקיים הצבעה פורמלית לאישור ה"הצעה להחלטה", כאמור. פעולה זו עשויה להתרחש דקות ספורות בטרם תונח המלצתה על שולחן הממשלה.

24. פרסום "עמדת ועדת השרים" לקראת ההצבעה והצבת הנושא על סדר יומה של מליאת הממשלה, מהווה שינוי מהותי ומשמעותי ביותר במצב הדברים העובדתי, באופן המוביל את העותרים לשוב ולפנות בבקשה למתן הצו הארעי וצו הביניים המבוקשים בזאת, וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

נימוקי העותרים לבקשה למתן צו ארעי וצו-ביניים

25. נזכיר כי במסגרת העתירות שהוגשו לבית המשפט הנכבד, ביקשו העותרים צווים ארעיים וצווי ביניים, כמפורט להלן: בעתירה בבג"ץ כרמי גילון התבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ארעי ובהמשך צו-ביניים, המונע את כניסתה לתוקף של החלטת המשיבה 1 לתיקון החלטת הממשלה מס' 2274 מיום 20.08.2000 בעניין קביעת הדרכים והתנאים למינויו של היועץ המשפטי לממשלה; וכן צו ביניים המונע מהמשיבה 1 לקבל החלטה למנות יועץ משפטי לממשלה אחר במקום המשיבה 4, והכול עד לקבלת החלטה סופית בעתירה.

26. הדחיפות נומקה בכך שקיים הכרח כדי למנוע מצב שבו עוד בטרם הכרעה בעתירה, בשאלת עצם חוקיותה ותקפותה של החלטת המשיבה 1 לתיקון החלטת ממשלה מס' 2274, תקבע המשיבה 1 באופן מיידי, ללא כל דיחוי נוסף, עובדות בלתי הפיכות בשטח, בכך שתפטר במהירות את המשיבה 4 ותהפוך את אקט ההדחה למעשה עשוי.

27. בבג"ץ משמר הדמוקרטיה הישראלית התבקש צו שלפיו יותלה תוקפה של החלטת הממשלה, עד למתן פסק דין סופי בעתירה, על כל המשתמע מכך; וכן יותלה תוקפו של כל מהלך מינהלי הנובע מהתיקון לכללים שעוגן בהחלטת הממשלה, לרבות זימונה של המשיבה 4 לשימוע בפני ועדת השרים. בעתירה חודד

כי ללא סעד זמני מצד בית המשפט הנכבד, עלול העניין כולו להפוך למעשה עשוי. בכך ייגרם מצב דברים בלתי הפיך, שעלול להפוך את העתירה כולה לתיאורטית, וכל זאת בלוח זמנים קצר.

28. עמדת העותרים בבקשה דנו, היא כלהלן: קיים חשש ממשי שבעקבות המלצתה של ועדת השרים לממשלת ישראל לסיים את כהונתה של היועצת המשפטית לממשלה, תקיים הממשלה הליך מהיר ביותר לדיון ולהחלטה, וזאת דקות ספורות לאחר שוועדת השרים תצביע על ההצעה להחלטה, באופן שלא יאפשר קיומה של ביקורת שיפוטית על החלטת ועדת השרים בדבר המלצתה בטרם הנחת המלצתה על שולחן הממשלה. **בכך תימנע האפשרות ליתן את הצו הארעי להקפאת המהלכים לסיום כהונת המשיבה 4, מיד לאחר קבלת ההחלטה הסופית של הרשות המוסמכת לגבי העניין נשוא העתירות.**

29. עוד יטענו העותרים, כי קיים חשש של ממש, שהחלטת הממשלה לסיים את כהונתה של היועצת המשפטית לממשלה תהיה בעלת תחולה מיידית, דהיינו: כי הממשלה תחליט שהחל ממועד קבלת ההחלטה, היועצת המשפטית לממשלה שוב אינה אוחזת בתפקידה. בתרחיש מסוג זה, ייגרם נזק כבד ביותר לשלטון החוק וסכנה של ממש ליציבות המשטרית, שכן אף אם בית המשפט יזדרז ויוציא צו ארעי מיד לאחר שתתקבל החלטת הממשלה, המקפיא את הדחתה של היועצת המשפטית לממשלה, ייווצר ואקום של למצער שעות אחדות, שבו המשיבה 4 לא תאחז בסמכויותיה; במסגרת "חלון דמדומים" זה, מתעורר ספק אם מי מנושאי המשרה במשרד המשפטים יהיה רשאי להפעיל את סמכויותיו של היועץ המשפטי לממשלה; ובנוסף, קיים חשש כבד שזמן זה ינוצל לביצוע מהלכים שחוקיותם מוטלת בספק, שנועדו לקבוע עובדות בשטח, ושנוקם יהיה בלתי הפיך.

העיתוי הראוי למתן צו ארעי בנסיבות ענייננו

30. כאמור, ביום 13.7.2025 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג), שבמסגרתה נדחו הבקשות למתן צו-ביניים.

31. העותרים יטענו כי התקדמות הליך הדחתה של היועצת המשפטית לממשלה, במובן זה שוועדת השרים פירסמה את עמדתה ובכך גילתה במפורש את דעתה, בדבר כוונתה להמליץ לממשלת ישראל לסיים את כהונת היועצת, והלכה למעשה נותר רק שלב אחד ואחרון להליך סיום הכהונה, הוא הדיון וההחלטה במליאת הממשלה, כמו גם הדרך שבה התקבלה ההחלטה ב"ועדת השרים" – פה אחד, כאילו נעשה הדבר "באופן אוטומטי" כבלחיצת כפתור – מהווים שינוי נסיבות משמעותי, שיש בו כדי להצדיק דיון מחודש בבקשת העותרים למתן צו ארעי וצו-ביניים.

32. ראשית, כפי שעולה בבירור מאופן הליך קבלת ההחלטה בדבר "עמדת ועדת השרים" ומתוכנה של ההחלטה שהתקבלה, אין לפנינו המקרה השגור בו בטרם קבלת ההחלטה הרשות המינהלית שוקלת ובוחנת את כלל השיקולים והנסיבות, כך שקיים ספק (ולו הקל ביותר) באשר לתוכנה של ההחלטה שתתקבל בסופו של ההליך ומשכך ראוי כי לא תהא התערבות שיפוטית טרם סיום הליך קבלת ההחלטה.

33. ההיפך הוא הנכון, "עמדת ועדת השרים" ואופן קבלתה, מחזקים בבירור את טענת העותרים, שלה שותפה גם היועצת המשפטית לממשלה עצמה, לפיה קיימת הלכה למעשה ודאות גם באשר להחלטת הממשלה שתתקבל מיד לאחריה. כך הדבר, הן לאור העובדה שהממשלה כבר החליטה ביום 23.3.2025 על הדחת היועצת המשפטית לממשלה **בהצבעתה פה אחד** במליאתה "להביע אי אמון ביועצת המשפטית לממשלה, עו"ד גלי בהרב-מיארה", כאמור בהחלטה. וכן, לאור הרציונל שביסוד החלטת הממשלה מיום 8.6.2025, **שהתקבלה פה אחד**, לתקן את החלטת ממשלה מס' 2274, אך ורק כדי להביא להדחת היועצת המשפטית

לממשלה הנוכחית, תוך שבהחלטה עצמה נקבו חברי הממשלה בפירוש בשמותיהם של חברי ממשלה מסוימים שיאיישו את "ועדת השרים" בידיעה כי **שרים אלו התבטאו בבירור** נגד המשך כהונת היועצת המשפטית לממשלה בתפקיד, וכעת – נוכח "עמדת ועדת השרים" כפי שפורסמה ביום 17.7.2025, אשר אינה כוללת דעת מיעוט.

34. לפיכך, פרסום "עמדת ועדת השרים" מהווה שינוי נסיבות המצדיק כעת את מתן הצווים המבוקשים בזאת, שכן עמדה זו מחזקת את המסקנה כי אין להמתין ולו רגע אחד נוסף לסיום הליך ההדחה, בכדי למצות את האפשרות שמא תתקבל החלטה אחרת בממשלה, העשויה לייתר את הצורך במתן הצו הארעי וצו הביניים המבוקשים. לפנינו המקרה החריג והקיצוני ביותר, שבו אי מתן הצווים כעת, עוד היום, יוביל בוודאות לכך שמיד לאחריה תחליט הממשלה, על אתר ופה אחד, על הדחת היועצת המשפטית לממשלה. על כן, חובה לראות את תמונת המצב בכללותה, נכוחה, מבלי להמתין לכל החלטה נוספת.

35. יתרה מזאת, כל המתנה נוספת תביא לנזק כפול ומכופל לשלטון החוק בשלטון ובכלל ולפגיעה אנושה במעמד שומרי הסף במדינת ישראל ומעמדן המחייב של החלטותיהם ביחס לפעולות הרשות המבצעת, וזאת ללא כל תועלת לצידו של נזק עצום זה.

36. לפיכך יטענו העותרים כי מתחייבת התערבותו של בית משפט נכבד זה בהליך הדחת היועצת המשפטית לממשלה, כעת באופן מיידי – מיד לאחר שפורסמה "עמדת ועדת השרים" באשר להמלצתה בפני הממשלה, וטרם החלטת הממשלה בעניין, ולא לאחר השלמת הליך ההדחה במלואו. לעניין זה נמשיל את המצב שלפנינו למקרה בו בית משפט מתבקש לבחון הליך פרוצדורלי ניתוחי-רפואי שחוקיותו מוטלת בספק גדול, שאין כל דחיפות שיתבצע בגופו של חולה מסוים ואשר ככל שיתבצע בפועל בגופו של אותו אדם, עלול להביא למותו. ברי כי מתחייב ליתן צו-ביניים שימנע את ביצוע הניתוח טרם בחינת חוקיותו, ולא להמתין עד לתום הניתוח שיתבצע מכוחו, כדי לבחון את חוקיות ההליך הפרוצדורלי בדיעבד. על כן בנסיבות שלפנינו סבורים העותרים כי נקודת הזמן הנוכחית היא באופן ברור נקודת הזמן המתאימה ביותר למתן סעד ארעי מצד בית המשפט הנכבד.

37. לכך מתווספים שני טעמים נוספים, האחד משפטי והשני פרקטי, כפי שיפורטו להלן:

הטעם המשפטי הוא, שככל שבית המשפט לא ייעתר לבקשה למתן צו ארעי וצו-ביניים בנקודת הזמן הנוכחית, ויסבור כי הזמן המתאים הוא לאחר שתתקבל החלטת ממשלה סופית בדבר סיום כהונתה של היועצת המשפטית לממשלה, ובהינתן כי קיים חשש ממשי שהחלטת הממשלה תקבע פקיעת כהונה מיידית של היועצת המשפטית לממשלה, הרי שהצו שיתבקש באותו שלב לא יהא צו ל"הקפאת מצב" אלא צו ל"החזרת מצב לקדמותו", המשקף התערבות שיפוטית משמעותית יותר במצב הדברים, מאשר צו-ביניים קלאסי שעניינו הקפאת מצב הדברים העובדתי.

יתרה מכאן, קיים חשש שפקיעת כהונתה של היועצת המשפטית לממשלה הלכה למעשה, אף אם לזמן קצר מאוד, תהווה "מעשה עשוי" הן מבחינה משפטית והן מבחינה עובדתית, באופן שיקשה מאוד על בית המשפט הנכבד להשיב את הגלגל לאחור (ראו: בג"ץ 5209/15 ח'לאילה נ' ראש עיריית סכנין (16.9.2015). המלומד פרופ' י' זמיר כתב כי "החלטה שלא לתת סעד זמני עשויה לתת בידי הרשות המינהלית אפשרות לשנות את המצב הקיים במהלך הדיון באופן שייתר את העתירה, או יכביד מאוד על העותר [...] לעתים ההחלטה בשאלה אם לתת סעד זמני עשויה לחרוץ את גורל העתירה" (הסמכות המינהלית ד (2017), עמ' 2934). כזה הוא ככל הנראה המקרה דנן. להחלטה בעניין צו ביניים מן העת האחרונה, שתכליתה למנוע מצב בלתי הפיך, ראו: בג"ץ 65150-03-25 אורי אשרי ו-17 אח' נ' שר החינוך (החלטה מיום 8.6.2025).

הטעם הפרקטי המצביע על נקודת הזמן הנוכחית כנקודת הזמן המתאימה ביותר למתן סעד שיפוטי, נעוץ בשיקול שעניינו מאזן הנוחות, כפי שיוסבר להלן.

סיכויי העתירות ומאזן הנוחות מצדיקים מתן סעד זמני

38. לסופה של בקשה זו, נשוב אל מושכלות היסוד: שני השיקולים הדומיננטיים החולשים על החלטה בדבר מתן סעד זמני בבית משפט נכבד זה, עניינם בסיכויי העתירות ובמאזן הנוחות. בין שני שיקולים אלה מתקיימת "מקבילית כוחות". כאמור בתגובה מטעם היועצת המשפטית לממשלה לבקשות העותרים המקוריות למתן צו-ביניים, שני מבחנים אלה מתקיימים בענייננו באופן מובהק.

39. אשר לסיכויי העתירות: כמוסבר בעתירות ובתגובת המשיבה 4, החלטת הממשלה מושא העתירות משנה באופן דרמטי את טבעו של הליך סיום כהונת היועץ המשפטי לממשלה, מהליך שאיננו נשלט כולו על ידי הממשלה ויש בו היבטים מקצועיים, להליך שנשלט כולו על ידי הממשלה. זאת בניגוד לדו"ח ועדת שמגר ולאחר שהניסיון לאייש את הוועדה המקצועית-ציבורית לא צלח. והכול, תוך פגיעה קשה בעצמאותו המוסדית של מוסד הייעוץ המשפטי לממשלה, וביכולתו למלא את תפקידו. החלטה כבדת משקל זו התקבלה ללא תשתית עובדתית, ללא עבודת מטה מקדימה, תוך סטייה מהחלטת ממשלה קודמת ללא כל הנמקה, ותוך החלפת ועדה חיצונית מקצועית-ציבורית בוועדה פוליטית, המורכבת משרים בלבד. החלטה זו סותרת את הכללים היסודיים ביותר של המשפט המינהלי, את פסיקתו של בית משפט נכבד זה, והיא אינה חוקית מיסודה. מכאן, כי סיכויי העתירות להתקבל גבוהים מאוד.

40. אשר למאזן הנוחות: גם שיקול זה מטה את הכף במובהק לטובת הקפאת החלטת הממשלה, ולמצער בשלב הנוכחי, לאחר פרסום עמדת ועדת השרים. המשך נקיטת פעולות מכוח החלטת הממשלה הבלתי חוקית, ובוודאי שהשלמת מהלך הדחתה של היועצת המשפטית לממשלה, משמעותו שרשור הפגמים שדבקו בהחלטת הממשלה מושא העתירות להליך כולו, והרחבה עצומה של הפגיעה בעצמאות מערך הייעוץ המשפטי לממשלה ועקרון שלטון החוק במדינה, תוך יצירת נזקים ארוכי טווח, בלתי הפיכים בחלקם. בעניין זה, תגובת היועצת המשפטית לממשלה לבקשה המקורית לצו ביניים היא בבחינת "עדות מהשטח" של גורם מוסמך, באשר לנזקים הנגרמים, ואלה שעלולים בסבירות גבוהה להיגרם, כתוצאה מהתמשכות מהלך ההדחה, המבוסס על שינוי בלתי חוקי בכללי סיום הכהונה.

מתחייב ליתן את הדעת להשפעה ההרסנית הגלומה בקבלת החלטת ממשלה בדבר הדחת היועצת המשפטית לממשלה, וזאת אף אם מיד לאחריה יינתן צו אשר יקפיא את כניסת החלטה זו לתוקף עד לבירור חוקיות ההליך במסגרת העתירה. **עצם הכרזת הממשלה על החלטת ההדחה, תביא לפגיעה קשה ובלתי הפיכה במעמד מערך הייעוץ המשפטי הממלכתי ובתקפותו של החלטותיו על התנהלות הרשות המבצעת** (וזאת על אף שמבחינה משפטית טהורה לא אמורה להיות לכך כל השפעה עד להחלטה סופית שתיתן על ידי בית המשפט הנכבד). הזלזול שיופגן כלפי המשיבה 4, הביזוי וההכפשות שיוטחו כלפיה יהדהדו מקצה הארץ ועד קצה הארץ, באמצעות גורמים שונים בעלי עניין בדבר, ואת הנעשה לא ניתן יהיה להשיב מבחינת אובדן אמון הציבור במעמד הייעוץ המשפטי לממשלה.

41. שקלול הנסיבות העובדתיות והכללים המשפטיים הנוגעים לעניין דנן, ובמרכזם שני השיקולים הדומיננטיים החולשים על החלטה השיפוטית בדבר מתן סעד ארעי בעתירות דנן, מוביל אפוא לתוצאה מתבקשת מובהקת – היעדרות לבקשה והוצאת צווים זמניים כמבוקש בדחיפות עליונה.

סיכום

42. אשר על כן, בנסיבות הקיצוניות של העניין דנן, יתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו וליתן צו ארעי וצו-ביניים כמבוקש.
43. עוד יתבקש בית המשפט לשקול קיומו של דיון בעל-פה בפני מותב בבקשה למתן צו-ביניים, לאחר מתן הצו הארעי.
44. מן הדין ומן הצדק להיעתר למבוקש.

היום, 18 ביולי 2025

יובל יועז, עו"ד
ב"כ העותרת בבג"ץ 25-06-25348

דפנה הולץ-לכנר, עו"ד
ב"כ העותרים בבג"ץ 25-06-18225